

Euthanasie bij ondraaglijk psychisch lijden?

door lezer

Senator De Roeck pleit voor het bespreekbaar maken van euthanasie bij ondraaglijk psychisch lijden (DM 8/11). Er zouden dan ieder jaar, zoals in Nederland nu het geval is, officieel drie à vier personen uit hun ondraaglijke psychisch lijden kunnen worden verlost, terwijl het bespreekbaar maken voor anderen een meerwaarde zou kunnen bieden. Of precies een minwaarde wegens de opgelopen zoveelste teleurstelling, waarbij zelfmoord dan weer meer kans maakt?

Het redden van mensenlevens in de psychiatrie lijkt me een dringendere politieke kwestie. Volgens officiële cijfers stierven in 2003 in België 152 personen binnen de "veilige muren" van psychiatrische instellingen een niet-natuurlijke dood. Daarvan waren er 86 door zelfmoord, 12 door ongeval en 54 waarbij de doodsoorzaak niet bekend is, of waar men over onvoldoende gegevens beschikt. De officiële cijfers en de cijfers van de extramurale niet-natuurlijke dood van mensen in psychiatrische behandeling liggen meer dan vijftien keer zo hoog. Ook een aantal euthanasietoeepassingen, al of niet binnen wettelijke richtlijnen, zit daarin vervat. De cijfers zijn bekend sedert maart 2006. Niemand in dit land heeft enige inspanning gedaan naar verder onderzoek of een verklaring. Vanuit de sector kwamen nog ontstellendere cijfers binnen, maar die werken de verwarring alleen nog meer in de hand.

Eigenlijk moeten we vaststellen dat de belangstelling voor de mensenrechten smelt als sneeuw voor de zon zodra een mens een psychiatrische diagnose of een opname krijgt.

Kan men, vóór het debat over euthanasie bij ondraaglijk psychisch lijden, niet beter eerst spreken over de overlijdens door een niet-natuurlijke doodsoorzaak? Wanneer zal men eindelijk eens luisteren naar de mensen in nood zelf en naar degenen die hen kunnen vertegenwoordigen, zodat men eindelijk efficiënter zal kunnen handelen?

Jan Vanhaelen, woordvoerder Sarah Beweging, Dilbeek

Publicatiedatum : 2006-11-09

Sectie : Opiniemakers